

Súd: Okresný súd Košice I
Spisová značka: 41P/11/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7112216874
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 09. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Kudlovská
ECLI: ECLI:SK:OSKE1:2014:7112216874.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice I samosudkyňou JUDr. Zuzanou Kudlovskou v právnej veci navrhovateľa V. S., K.. X. X. XXXX, trvale bytom S. - P. Z., voči odporkyni Y. S., K.. XX. X. XXXX, trvale bytom B. Y., O. D. XX, zastúpenej JUDr. X. I., bytom B. S., S. XX, v konaní o určenie manželského výživného takto

rozhodol:

Návrh zamietla.

Odporkyni náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 29. 6. 2012 domáhal určenia manželského výživného od odporkyne, a to vo výške 150 € mesačne. Návrh odôvodnil tým, že je dlhodobo nezamestnaný, nepodniká a nepoberá žiadne dávky v hmotnej núdzi, preto nemá čím pokryť svoje náklady na bývanie a odporkyňa pracuje ako opatrovatelka v Rakúsku s mesačným príjmom približne 1 100 €. Odporkyňa mu neprispieva žiadnou čiastkou na výživu.

Odporkyňa sa k návrhu vyjadrila dňa 4. 9. 2012, v ktorom navrhla, aby súd návrh navrhovateľa zamietol. Uviedla, že nebývajú s navrhovateľom toho času v spoločnej domácnosti, pretože odporca sa stará sám o seba, ona pracuje B. Y. ako opatrovatelka a má na starosti ich spoločnú dcéru Q., ktorá skončila strednú školu v júna 2012, avšak je nezamestnaná, preto jej prispieva na bývanie, ošatenie a stravu. Poukázala na to, že navrhovateľ počas celého manželského života neprispieval na deti a domácnosť, všetko financovala a zabezpečovala ona, pretože navrhovateľ bol dobrovoľne nezamestnaný. Ani toho času neprispieva navrhovateľ na výživu dcéry Q.. Navyše navrhovateľ celý život mal dlhy, chodil po pohostinstvách, kde trávil celé dni a bol aj na protialkoholickom liečení.

Súd vykonal vo veci dokazovanie výsluchom navrhovateľa, vyjadrením zástupkyne navrhovateľky, výsluchom svedkyne Q. S. a ďalšími listinnými dôkazmi, a zistil tento skutkový stav:

Manželstvo účastníkov konania bola uzavreté dňa 20. 2. 1969. V priebehu tohto konania bolo manželstvo účastníkov konania rozvedené rozsudkom Okresného súdu Ružomberok č. k. 2C/88/2013-40 zo dňa 30. 9. 2013. Tento rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 5. 11. 2013.

Návrh na rozvod manželstva podala odporkyňa. Dôvodom rozvodu manželstva bolo to, že jej manžel približne 10 mesiacov po svadbe, kedy v tom čase ona bola tehotná, dobrovoľne prestal pracovať a nepracuje doposiaľ. Začal hrať automaty a míňal spoločné peniaze na automaty a alkohol, prestal sa

starat' o rodinu, pričom v tom čase bola ona na materskej dovolenke. Predtým pracovala ako kuchárka na železničiach. Manžel nemal záujem zamestnať sa a nastúpiť do práce. Nakoľko nestačili platiť poplatky za služby spojené s bývaním, byt predali správcovi a vyrovnali nedoplatok vo výške 300 000 Sk. Manžel naďalej nepracoval a rozhodol sám, že za utržené peniaze si kúpi byt B. Y.. Nakoľko opätovne nepracoval, znovu vznikli nedoplatky za služby spojené s bývaním a museli tento byt predať a nedoplatky správcovi vyrovnáť. Od toho času nežijú v spoločnej domácnosti, pričom ona prechodne býva B. Y. K. T. O. XX a pracuje B. Y. ako opatrovateľka v dvojtyždňových turnusoch. Manžela opustila pre jeho nezodpovedný prístup k manželskému životu. Z manželstva pochádzajú 2 plnoleté deti. V roku 2013 bol manžel odsúdený za krádež a bol aj vo výkone trestu odňatia slobody 3 mesiace.

Súd zistil, že navrhovateľ je dlhodobo nezamestnaný a v čase podania návrhu bol vedený na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny v evidencii uchádzačov o zamestnanie a jeho jediný príjem je 62,50 € mesačne, ktorý mu bol priznaný rozhodnutím Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Košice, pracovisko Košice III dňom 1. 7. 2012. Dovtedy nepoberal žiadnu dávku a privyrábal si brigádnicky. Trvalý pracovný pomer nemal počas trvania celého manželstva. V roku 2006 mu bol zadržaný vodičský preukaz, nakoľko spôsobil nehodu, čo malo za následok to, že musel prestať pracovať a nemohol si privyrábať. Toho času si vybavuje invalidný dôchodok, z neurologického hľadiska má problémy s chôdzou a nohami. V rámci liečenia na neurológii si lieči aj problémy z alkoholom.

Z originálov lekárskeho správ, ktoré navrhovateľ predložil súdu na nahliadnutie na pojednávaní dňa 8. 1. 2013, od lekárky MUDr. B. S.Č., neurologičky, od MUDr. F. X., ortopéda, a od MUDr. Z. A., neurologičky, zistil, že navrhovateľ trpí neistou chôdzou, ale zároveň trpí aj alkoholizmom zmiešanou poruchou osobnosti, patologické hráčstvo má v anamnéze. Tiež predložil lekársku správu, kde sa uvádza psychiatrické vyšetrenie - bol prijatý ako akútny stav na PK B. S., odkiaľ bol preložený na ústavné protialkoholické liečenie, z ktorého bol prepustený so záverom F10.2 patologické hráčstvo.

V priebehu konania navrhovateľ bol vo väzbe v Ústave na výkon väzby B. Ž. a od 16. 3. 2013 pre trestný čin krádeže podľa § 212/2f) Trestného zákona na základe rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 2T/92/2013 bol vo výkone trestu v Ústave na výkon trestu odňatia slobody v Ružomberku.

Na základe predložených potvrdení od zamestnávateľa súd zistil, že odporkyňa pracuje B. Y. ako opatrovateľka v dvojtyždňových intervaloch mesačne, a preto každý mesiac jej zárobok činí 966 € brutto.

Svedkyňa Q. S. vo svojej výpovedi potvrdila tvrdenia odporkyne a uviedla, že navrhovateľ počas trvania celého manželstva s odporkyňou nepracoval ani brigádne, vždy si pýtal iba finančné prostriedky od odporkyne, ktorá mu ich poskytla. Následne tieto finančné prostriedky míňal na alkohol a automaty. Potvrdila skutočnosť, že museli predať byt B. S. a aj Y. z dôvodu dlhov, ktoré na ňom vznikli, pretože odporkyňa nezvládla sama financovať domácnosť. Uviedla, že preto toho času býva B. Y. v podnájme, ktorý platí odporkyňa vo výške 400 € mesačne a prispieva jej aj na stravu približne okolo 200 € mesačne. Navrhovateľ jej nikdy ničím neprispieval a ani neprispieva. Majú z neho strach, pretože im vyvoláva, žiada od nich peniaze, vyhráža sa im a dokonca keď mu odporkyňa odmietla poskytnúť finančné prostriedky, rozbil jej auto. Preto sa mu snažia vyhýbať. Svedkyňa uviedla, že má vedomosť, že približne pred mesiacom bol prepustený z výkonu trestu odňatia slobody, avšak údajne je znova vo väzbe, pretože opäť sa dopustil krádeže. Uviedla, že podľa jej názoru nemá navrhovateľ v tomto konaní žiadny nárok na vyživovaciu povinnosť od odporkyne.

Podľa ust. § 71 ods. 1 Zákona o rodine, manželia majú vzájomnú vyživovaciu povinnosť. Ak jeden z manželov túto povinnosť neplní, súd na návrh niektorého z nich určí jej rozsah tak, aby životná úroveň oboch manželov bola v zásade rovnaká. Pri rozhodovaní o určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliadne na starostlivosť o domácnosť.

Podľa ust. § 75 ods. 2 Zákona o rodine, výživné nemožno priznať, ak by to bolo v rozpore s dobrými mravmi; to neplatí, ak ide o výživné pre maloleté dieťa.

Na základe vykonaného dokazovania a v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd dospel k záveru, že návrh navrhovateľa nie je dôvodný. Pri rozhodovaní o určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliadal na starostlivosť oboch manželov o domácnosť a prihliadal aj na dobré mravy a dospel k záveru, že navrhovateľ nemá voči odporkyni nárok na to, aby bola zo strany odporkyne voči nemu určená vyživovacia povinnosť, a to v akomkoľvek rozsahu. Navrhovateľ počas trvania celého manželstva nejavil záujem o starostlivosť o rodinu, neprispieval do spoločnej domácnosti, práve naopak, míňal finančné prostriedky, ktoré však v prevažnej miere priniesla do spoločnej domácnosti odporkyňa. Súd prihliadal aj na to, že navrhovateľ v značnej miere požíva alkoholické nápoje a z týchto dôvodov má aj zdravotné problémy, ktoré si vlastne spôsobil sám. Navyše z vykonaného dokazovania vyplynulo, že navrhovateľ sa počas celého trvania manželstva nijakým spôsobom ani nesnažil vyvinúť aktivitu, ktorá by smerovala k tomu, aby si našiel zamestnanie. Okrem toho spôsobuje odporkyni, ako aj ich spoločnej dcére problémy, tieto sa ho boja a snažia sa mu vyhýbať. Z uvedených dôvodov súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku a návrh zamietol.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O. s. p., pričom odporkyňa bola v tomto konaní úspešná, avšak nakoľko si trovy konania neuplatnila, súd jej ich náhradu nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie, ktoré možno podať do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Košice I.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia (§ 251 ods. 1).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O. s. p.).

Odvolanie proti rozhodnutiu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov

k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 O. s. p.).